

lease vores slagbor ud. Det er jo rigtigt, at selvfølgelig trækker det arbejdskraft ud, i det omfang nogle fra plejesektoren gerne vil gå ind i de her opgaver, men de løser jo så til gengæld plejeopgaver, der ellers ville skulle løses af nogle, der er i plejesektoren, ikke? Så på den måde er det jo et nulsumsspil, vi spiller. Forudsætningen for, at det tager arbejdskraft ud, er, at alene mennesker, der arbejder inden for pleje- og omsorgssektoren, vil være interesseret i sådan et tilbud. Det tror jeg er helt forkert. Jeg tror, at ganske mange, der arbejder inden for andre sektorer – flest kvinder, tror jeg, men også mænd – gerne ville prøve en sådan ordning.

Fru Grete Schødts sagde i sin ordførertale, at det ikke er standardløsninger, der er brug for, men løsninger ud fra de enkeltes behov.

100 pct. enig. Man kan jo netop sige, at det, der karakteriserer det her forslag, er, at det åbner en mulighed, at det går væk fra standardløsninger og netop over til i langt højere grad at have en ekstra streng at spille på i forhold til den enkeltes behov.

Fru Grete Schødts mente, at det ville have uoverskuelige økonomiske konsekvenser. Det synes jeg vi skal sættes os ned og regne på under udvalgsarbejdet. Det tror jeg godt vi kan komme til livs.

Så er det klart, at et sådant forslag ikke kan gennemføres, uden at arbejdsmarkedets parter inddrages. Det ville jo være helt naturligt at tilrettelægge et høringsforløb, hvor både arbejdsmarkedets parter, Kommunernes Landsforening og andre bliver inddraget, ligesom når vi sædvanligvis lovgiver.

Så nævnte fru Grete Schødts også fristelsen for, at kommunerne med det her forslag undlod at gøre noget. Jeg synes, det er interessant at se, hvor vi har haft parallelle orlovsordninger, og så spørge: Har vi den erfaring, at dér, hvor vi har etableret orlovsordninger, betød det, at kommunerne i øvrigt afstod fra at gøre noget? Svaret er nej. Svaret er, at samtidig med, at vi har etableret orlovsordningerne på børneområdet, har vi haft den største udbygning, vi nogen sinde har haft, ikke?

Jeg husker debatten om velfærden i formiddags sådan, at regeringen nævnte et tal på 170.000 etablerede pladser, samtidig med at orlovsordningen som bekendt blev etableret af regeringen i 1993.

Der er altså ikke den type sammenfald. Jeg siger det vel vidende, at orlovsordningernes økonomi jo er forringet, når vi taler børneorlov.

Men det er netop også for at undgå den situation, at vi i bemærkningerne til forslaget, spalte 2, gør opmærksom på, at vi ser det her sådan, at man samtidig udbygger de offentlige tilbud ved at udbygge antallet af plejehjemspladser og ved at ansætte flere.

Det her er ikke et ønske om at vende tilbage – det er også til CD's ordfører – vi har ikke nogen romantisk drøm om, hvordan ældreforholdene var, hvis vi går en generation tilbage. Det er ikke os, der repræsenterer slagord om gamle Danmark og sådan noget. Vi synes, det skyldes en dårlig hukommelse, hvis man længes meget tilbage til, hvordan ældreforholdene var dengang. Vi har været en del af udviklingen med den offentlige omsorg for ældre, og den står vi stadig ved, men det her er alene et supplement, der åbner for de ting, der i øvrigt er beskrevet i forslaget.

Jeg synes alligevel, der var noget, der minde om en fremstrakt hånd fra fru Grete Schødts, og det vil jeg så godt kvittere for, nemlig interessen for at se på det her i forhold til eksisterende lovgivning.

Jeg forstår det sådan, at det måske kunne knyttes til lovforslaget om mulighed for orlov til døende. Det vil vi meget gerne være med til at kigge på og udvide. Måske kunne der også kigges på det i forhold til personlige hjælpeordninger, som ministeren også var inde på. Det vil vi også meget gerne se på.

Da jeg hørte Venstres og De Konservatives ordførere, var det, jeg kom til at skrive: Det var dog ufattelig meget beton. Det var dog ufattelig meget beton fra partier, der normalt har en helt anden tone, når man diskuterer sådan ideologisk overordnet, når det ikke bliver konkret: alle de der indvendinger med at finde hår i suppen og alle de praktiske vanskeligheder. Det var dog yderst interessant, at netop de partier, der i øvrigt ideologisk måtte være tilhængere af det her, har så mange praktiske grunde til at afvise forslaget, inden vi overhovedet har nærmet os de praktiske overvejelser.

Hvis det er rigtigt, at de ideologisk synes, det her forslag er spændende, så måtte man jo formode, at der var kommet en positiv tale, hvor de havde sagt: Nej, hvor er det her en god idé. Vi ved godt, at gode ideer altid får nogle praktiske vanskeligheder undervejs, og dem må vi så løse under udvalgsarbejdet.

Se, det havde været forstandig tale, synes jeg, fra mennesker, der normalt hylder principper om frihed, om personligt ansvar osv., og derfor